

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 07, 2019

Nummer 7, 2019

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:349](#) 12-02-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:350](#) 12-02-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:151](#) 12-02-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:447](#) 08-02-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:284](#) 05-02-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:397](#) 05-02-2019

werknemer/werkgeefster

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:221](#) 29-01-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:4858](#) 22-11-2018

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2019:493](#) 08-02-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:913](#) 06-02-2019

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2019:585](#) 05-02-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:985](#) 30-01-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:947](#) 30-01-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:704](#) 30-01-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:1079](#) 30-01-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:334](#) 30-01-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:484](#) 30-01-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:584](#) 24-01-2019

X/Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) c.q. Centraal Bureau COA

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:374](#) 23-01-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:489](#) 23-01-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:488](#) 15-01-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:12443](#) 20-12-2018

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:375](#) 31-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:376](#) 31-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:346](#) 24-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:238](#) 24-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:242](#) 24-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:141](#) 10-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:111](#) 10-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:79](#) 03-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:88](#) 03-01-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:4213](#) 21-12-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:4180](#) 20-12-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:4186](#) 20-12-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:4177](#) 20-12-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:3674](#) 21-11-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:3593](#) 08-11-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 21-12-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 23-01-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 06-02-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Rechtbank Midden-Nederland 18-01-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot moord door slapende echtgenote, met wie verdachte reeds 35 jaar samen was, tweemaal met een mes in haar nek te steken. Toewijzing immateriële schadevergoeding ad € 10.000 aan slachtoffer.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 08-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:447

Zaaknummer: 20-000882-18

Rechters: A.M.G. Smit, A.R. Hartmann en J.T.F.M. van Krieken

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor afdreiging en afpersing van een burgemeester die lang geen aangifte durfde te doen. Toewijzing € 1.000 immateriële schadevergoeding aan burgemeester.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 08-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2019:493

Zaaknummer: 02-800092-18

Rechters: Goossens, Veldhuizen en Speekenbrink

Advocaten: C.Y. Kekik

Wetsartikelen: 317 Sr en 318 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verkeersongeval in slingerbocht waarbij bestuurster snorscooter schrikt van de plotseling opdoemende, brede tractorcombinatie van verweerder en daardoor ten val komt. Causale verdeling negentig procent aan de zijde van verweerder, tien procent aan de zijde van verzoekster. Billijkheidscorrectie leidt tot honderd procent schadevergoedingsplicht verweerder.

Verzoekster (met haar snorscooter) en verweerder (met zijn tractorcombinatie) is een verkeersongeval overkomen doordat zij in een slingerbocht in de weg met hun beide voertuigen met elkaar in botsing kwamen. Als gevolg van dit ongeval heeft verzoekster blijvend en ernstig letsel opgelopen. De bocht was onoverzichtelijk en de rechtbank overweegt dat vaststaat dat verweerder met zijn tractorcombinatie met een behoorlijke snelheid deze bocht is ingegaan, terwijl de maximumsnelheid ter plaatse 25 kilometer per uur is. Verweerder voerde bovendien geen licht- en/of geluidssignalen om de tegenliggers te waarschuwen, terwijl hij met de tractorcombinatie een groot deel van de weg in beslag nam en daarmee deels ook op de rijbaan van de tegenliggers reed. De rechtbank oordeelt dat de combinatie van al deze omstandigheden zo ernstig is dat sprake is van een schending van artikel 5 en 6 WVV. Verweerder heeft dan ook onrechtmatig gehandeld jegens verzoeker. De rechtbank acht het causale verband tussen het rijgedrag van verweerder en het ongeval gegeven, nu verzoekster zichzelf onderuit heeft geremd omdat zij zo schrok van de tractorcombinatie die plotseling opdook. Deze schrikreactie van verzoekster bij het opdoemen van een voertuig van groot formaat in de bocht moet naar het oordeel van de rechtbank als een normaal menselijke reactie worden gezien waarvan verzoekster geen verwijt kan worden gemaakt. De rechtbank oordeelt daarom dat verzoekster geen eigen schuld kan worden toegerekend op dit punt. Wat wel in aanmerking wordt genomen in het kader van de eigen schuld zijdens verzoekster, is dat is gebleken dat verzoekster tijdens het rijden naar muziek luisterde, als gevolg waarvan zij de tractorcombinatie minder goed kon horen aankomen. De rechtbank acht het aannemelijk dat deze omstandigheid heeft bijgedragen aan het ongeval. De rechtbank komt tot een causale verdeling van tien procent aan de zijde van verzoekster en negentig procent aan de zijde van verweerder. De rechtbank ziet voorts aanleiding om de schade op grond van de billijkheid

volledig voor rekening te laten komen van verweerder, hiertoe overwegende dat verweerder een ernstige fout heeft gemaakt door met een breed en zwaar voertuig te snel door een onoverzichtelijke bocht te rijden op een smalle weg waarvan hij wist dat deze ook werd gebruikt door – met name ten opzichte van de tractorcombinatie – zwakkere verkeersdeelnemers zoals (brom)fietsers en scooters. Daarnaast spelen de jonge leeftijd (zeventien jaar) van verzoekster ten tijde van het ongeval, het door de aanrijding ontstane ernstige letsel en de blijvende gevolgen die het ongeval voor verzoekster met zich brengt, een belangrijke rol. Ook wordt in aanmerking genomen dat er aan de zijde van verweerder verzekeringsdekking is.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 06-02-2019

Zaaknummer: C/16/465920 I HA RK 18-255

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor belaging van zeven personen, voornamelijk vrouwen, door hen jarenlang telefonisch lastig te vallen. Toewijzing immateriële schadevergoedingen variërend van € 2.500 tot € 5.000 aan de slachtoffers.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 05-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2019:585

Zaaknummer: 01/879687-18

Rechters: M.E.L. Hendriks, R. van den Munckhof en M.I. Fedorova

Wetsartikelen: 285b Sr

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Schadevergoeding dienstongeval. Niet-onvankelijk vanwege onredelijk laat ingediend verzoek om herziening (meer dan een jaar na openbaarmaking van de uitspraak van het college en de rechtbank). Een verzoek om herziening als hier aan de orde wordt in de regel geacht onredelijk laat te zijn ingediend, indien het verzoek is ingediend meer dan een jaar nadat de indiener bekend is geworden met de daarin gestelde nieuwe feiten of omstandigheden dan wel, indien geen nieuwe feiten of omstandigheden zijn gesteld, na de openbaarmaking van de uitspraak waarvan herziening wordt verzocht. De Centrale Raad van Beroep verklaart het verzoek niet-ontvankelijk.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:376

Zaaknummer: 18-3459 AW

Rechters: N.J. van Vulpen-Grootjans

Advocaten: R.D. Boesveld

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Verzoekster is tijdens de verplichte dienstsport (basketballen) ongelukkig in aanraking gekomen met een collega en heeft daarbij letsel aan haar linker knie opgelopen. De minister heeft dit ongeval aangemerkt als een dienstongeval. Geen schadevergoeding. De Centrale Raad van Beroep wijst het verzoek om herziening af. De minister heeft aan de op hem als werkgever rustende zorgplicht voldaan. Niet is gebleken dat sprake was van gebreken in het spelmateriaal of dat de kwalificeerde sportinstructeur fouten heeft gemaakt. Ongelukkige samenloop van omstandigheden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:375

Zaaknummer: 18-3373 AW

Rechters: N.J. van Vulpen-Grootjans

RECHTSPRAAK

Beroepsfout advocaat wegens het laten verstrijken van beroepsmogelijkheid tegen besluit tot strafontslag. Berekening van gekapitaliseerde inkomensschade door vergelijking van het netto-inkomen uit dienstbetrekking (zonder ontslag) en het netto-inkomen als zzp'er (met ontslag). Correctie van zzp-inkomen met risico's die benadeelde als zzp'er zelf dient te dragen, maar waarvoor hij in dienstbetrekking voorzieningen had.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 29-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:221

Zaaknummer: 200.224.881/01

Rechters: G.C. Boot, H.M.M. Steenberghe en F.J. Verbeek

Advocaten: A. van Hees en E.J. Woud

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Vaststelling FML. Voldoende procesbelang. Appellant heeft procesbelang als het bestreden besluit een rechtstreeks feitelijk gevolg heeft waarvan betrokkene in een andere rechtsverhouding nadeel zal ondervinden en de in de voorliggende zaak op bestuursrechtelijke gronden te nemen beslissing voor het al dan niet intreden van dit gevolg beslissend is. Dit is het geval. Appellant heeft belang bij een juiste vaststelling van de FML met het oog op een correcte verdere re-integratie en ook in het kader van de schadebeperkingsplicht. De Centrale Raad van Beroep vernietigt de aangevallen uitspraak maar verklaart het beroep tegen het besluit ongegrond. De FML is juist vastgesteld.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 24-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:242

Zaaknummer: 16/4902 WIA

Rechters: J.S. van der Kolk

Advocaten: I. Baggerman-Scherpenisse en G.A. Vermeijden

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. De mate van arbeidsongeschiktheid is juist vastgesteld. De door de Raad geraadpleegde deskundige heeft zich met de door het UWV vastgestelde belastbaarheid kunnen verenigen. De medische geschiktheid van de geselecteerde voorbeeldfuncties is inzichtelijk en toereikend gemotiveerd. Immateriële schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 24-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:346

Zaaknummer: 14/4336 WWAJ

Rechters: J.S. van der Kolk

Advocaten: W.J. Belder en M.J.M. Willems

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Geen herziening hoogte WIA-uitkering. Het deskundigenrapport van de door de Raad ingeschakelde deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek en is inzichtelijk en consistent. Appellante wordt in staat geacht tot het verrichten van de in het kader van de Wet WIA geselecteerde functies. Haar geestelijke beperkingen maken dit niet anders. Ook de lichamelijke klachten vormen geen belemmering om de geselecteerde functies uit te oefenen. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 24-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:238

Zaaknummer: 15/6860 ZW

Rechters: E.W. Akkerman

Advocaten: S. Ilkdogan en R. Küçükünal

RECHTSPRAAK

Automobilist honderd procent aansprakelijk voor schade bromfietser als gevolg van ongeval. Hoewel de automobilist op een voorrangsweg reed, reed hij met een dusdanig hoge snelheid binnen de bebouwde kom dat de bromfietser dit niet hoefde te verwachten.

Op een kruispunt heeft een aanrijding plaatsgevonden tussen Z in een auto en A op een bromfietser. De stoplichten op het kruispunt waren op dat moment buiten werking. A heeft als gevolg van het ongeval ernstig letsel opgelopen, waaronder hersenletsel. De rechtbank overweegt als volgt. Het rijden door Z met een snelheid van ten minste 78 kilometer per uur kwalificeert als onrechtmatig daar de maximaal toegestane snelheid ter plaatse 50 kilometer per uur was. Daar komt nog bij dat Z een kruising passeerde, dat het avond was waardoor het zicht minder was dan bij daglicht en dat de verkeerslichten buiten werking waren en knipperden. In deze omstandigheden had Z zijn snelheid dan ook moeten aanpassen naar een snelheid van 50 kilometer per uur of zelfs minder. Door dit niet te doen heeft hij onrechtmatig gehandeld jegens A. De verzekeraar is voor de schade die A daardoor lijdt aansprakelijk.

Met betrekking tot de eigen schuld van A overweegt de rechtbank dat niet is komen vast te staan dat A zijn helm niet goed heeft gedragen. Daarnaast heeft de verzekeraar het causaal verband tussen het niet goed dragen van een helm en het letsel sowieso onvoldoende onderbouwd. Hoewel A voorrang moest verlenen (Z reed op een voorrangsweg), is de rechtbank van oordeel dat van A niet verwacht mocht worden dat hij rekening hield met de snelheid van Z van ten minste 78 kilometer per uur binnen de bebouwde kom. Het niet verlenen van voorrang is dus geen omstandigheid die aan A kan worden toegerekend. Ook is geen sprake van eigen schuld van A vanwege de omstandigheid dat hij rechtdoor reed, terwijl dit niet was toegestaan. De verzekeraar heeft onvoldoende onderbouwd dat een causaal verband bestaat tussen het rechtdoor rijden en de aanrijding. Dat A langzamer zou hebben gereden als hij rechts- of linksaf was gegaan, is onvoldoende om een causaal verband aan te nemen, mede omdat A de auto aan de linkerkant heeft geraakt en de auto dus al bijna voorbij was op het moment van de aanrijding. Als hij langzamer zou hebben gereden dan had dit ongeluk dus niet kunnen worden voorkomen. De slotsom is dat geen sprake is van eigen schuld aan de zijde van A en dat de verzekeraar aansprakelijk is voor de gehele schade. De

vordering tot vergoeding wordt toegewezen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-01-2019

Zaaknummer: C/10/545897/ HA ZA 18-228

RECHTSPRAAK

Verzoek voorlopig getuigenverhoor toegewezen. Verzoekster is leerkracht en is op een dag als gevolg van gladheid ten val gekomen. Tussen partijen is in geschil waar het ongeval heeft plaatsgevonden – op het privéterrein van de school dan wel op de openbare wegen. Verzoekster is voornemens een deelgeschilprocedure te starten en heeft belang bij het horen van getuigen voordien.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-01-2019

Zaaknummer: 7365162LE VERZ 18/86/ho/1524

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Hoogte WIA-uitkering. Volgens appellante zijn haar klachten en beperkingen als gevolg van een auto-ongeval onderschat. Bij onderzoek en uit neurologisch en beeldvormend onderzoek zijn geen objectiveerbare afwijkingen gebleken. De verzekeringsarts bezwaar en beroep kan worden gevolgd in haar gemotiveerde constatering dat uit de ingebrachte informatie van de manueel therapeut en de orthomanueel arts niet naar voren komt dat de belastbaarheid van appellante is overschat. Er bestaat geen aanleiding om een urenbeperking aan te nemen. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 10-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:141

Zaaknummer: 16/5710 WIA

Rechters: E.W. Akkerman, D. Hardonk-Prins en S. Wijna

Advocaten: I. Epe

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Arbeids- en inkomensondersteuning jonggehandicapten. Klachten als gevolg van hersentrauma dat appellant heeft opgelopen bij een auto-ongeluk. De aanvraag is afgewezen omdat appellant meer dan 75 procent van het minimumloon kan verdienen. Er bestaat geen aanleiding te twifelen aan de juistheid van het medisch oordeel van de verzekeringsartsen. Dat appellant zijn klachten anders ervaart en dat familie en vrienden ook vinden dat zijn beperkingen zijn onderschat, leidt niet tot een ander oordeel, omdat het in deze beoordeling gaat om beperkingen als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebrek. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 10-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:111

Zaaknummer: 16/4082 WWAJ

Rechters: M.C. Bruning

Advocaten: E.M.A. Leijser

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Geen recht op WIA-uitkering als gevolg van een auto-ongeval. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen reden om een onafhankelijke deskundige in te schakelen. Niet aannemelijk is dat de geselecteerde functies, die zijn beoordeeld door een arbeidsdeskundige analist, een te hoog handelingstempo vergen of onaanvaardbare risico's met zich brengen voor appellant. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 03-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:88

Zaaknummer: 16/7557

Rechters: J.P.M. Zeijen

Advocaten: E.W. Stals en P.J. Reith

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering is juist vastgesteld. De door de Raad geselecteerde arbeidsdeskundige kan de conclusies van het UWV over de belastbaarheid niet volledig onderschrijven. Deze conclusies zijn aangepast. Het rapport van de deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek en is inzichtelijk en consistent gemotiveerd. De aanpassing van de belastbaarheid heeft echter niet geleid tot een hoger arbeidsongeschiktheidspercentage. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraken. Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 03-01-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:79

Zaaknummer: 14/2508 WIA

Rechters: J.P.M. Zeijen

Advocaten: M. Tracey

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Geen procesbelang. Bezwaar niet-ontvankelijk omdat het college is tegemoetgekomen aan de bezwaren van appellant. De stelling dat appellant (immateriële) schade lijdt, is op voorhand onaannemelijk. De Centrale Raad van Beroep verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 21-12-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:4213

Zaaknummer: 17/3881 WMO15

Rechters: M.F. Wagner, L.M. Tobé en S.E. Zijlstra

RECHTSPRAAK

Deelgeshil. Verkeersongeval tussen twee auto's waarbij verzekerde van NN geen voorrang heeft verleend aan verzoeker. Verzoek voor recht te verklaren dat NN verzoeker dient te bevoorschotten, afgewezen. Precieze toedracht van het ongeval staat niet vast, met name op het punt van het al dan niet met het hoofd tegen het stuur gekomen zijn. Ook onvoldoende aannemelijk dat sprake is van schade die de reeds betaalde voorschotten overtreft.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-12-2018

Zaaknummer: C/10/560288 / HA RK 18-1219

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Appellante is met terugwerkende kracht bevorderd. Appellante vordert materiële en immateriële schadevergoeding op grond van een onrechtmatig besluit. Voor het vaststellen van de schade moet zo veel mogelijk aansluiting worden gezocht bij het civiele schadevergoedingsrecht. Er is geen materiële schade geleden. Bovendien is geen sprake van een aantasting van de persoon die recht geeft op schadevergoeding. Appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat bij haar geestelijk letsel is ontstaan dat kan worden beschouwd als een aantasting van de persoon op andere wijze als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 onder b BW. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 20-12-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:4186

Zaaknummer: 18-1148 AW

Rechters: K.J. Kraan

Advocaten: M. Abdelkader, S.A. Hoogendoorn en L.C.M. Steenberghe

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Afwijzing verzoek om toekenning van een militair invaliditeitspensioen. Appellant is onderzocht door een verzekeringsarts. De beschikbare medische gegevens bieden geen steun voor het standpunt van appellant dat zijn schouder- en voetklachten in verband staan met de uitoefening van de militaire dienst. Ook zijn er geen processen-verbaal opgemaakt van ongevallen waarbij appellant betrokken is geweest. Het is niet aannemelijk dat de uitoefening van de militaire dienst heeft bijgedragen aan het ontstaan, tot uiting komen of blijvend verergeren van de pijnklachten van appellant. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 20-12-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:4177

Zaaknummer: 18-334 MPW

Rechters: C.H. Bangma en A. Beuker-Tilstra

Advocaten: K.A. Faber en B.J. Engels Linsen

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Bij nader besluit (2) is verzoek om op grond van het loopbaanbeleid te worden bevorderd terecht afgewezen. Besluit (1) onbevoegd genomen. Besluit (2) is niet deugdelijk gemotiveerd, maar de korpschef heeft het verzoek van betrokkene wel heeft mogen afwijzen. Voldoende onderbouwd dat betrokkene nog niet voldeed aan het criterium van verwachte geschiktheid voor de functie van senior GGP. De verwachte geschiktheid is evenmin gebleken uit de resultaten van het aan betrokkene aangeboden assessment. Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn in hoger beroep.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 20-12-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:4180

Zaaknummer: 15/5423 AW

Rechters: J.N.A. Bootsma

Advocaten: S.A.J.T. Hoogendoorn en J.B. van Doorn

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Appellant is op 9-jarige leeftijd, in 1985, betrokken geraakt bij een auto-ongeluk waaraan hij een pseudo-dwarslaesie heeft overgehouden. Tussen 1998 en 2009 is appellant werkzaam geweest als graficus en daarna tot begin 2013 als verkeersregelaar voor ongeveer 40 uur per week. Appellant was daarna werkloos, maar heeft zich op 12 april 2013 ziek gemeld wegens langer bestaande neurologische klachten. Loongerelateerde WGA-uitkering is juist vastgesteld (bij nader besluit) naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 35 tot 80 procent. Voldoende medische grondslag. Voldoende gemotiveerd dat in de uiteindelijk geselecteerde functies de belastbaarheid van appellant niet wordt overschreden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 21-11-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:3674

Zaaknummer: 16/6739 WIA

Rechters: J.P.M. Zeijen

Advocaten: C. Roele en R. Kaya

RECHTSPRAAK

Socialeverzekeringsrecht. Beëindiging WIA-uitkering. Appellant, laatstelijk werkzaam als lasser, heeft zich op 22 mei 2006 ziek gemeld met klachten als gevolg van een auto-ongeval (honderd procent arbeidsongeschikt). In het kader van een herbeoordeling is appellant onderzocht door een verzekeringsarts. Na een arbeidskundig onderzoek heeft de arbeidsdeskundige functies voor appellant geselecteerd op grond waarvan de mate van arbeidsongeschiktheid is berekend op nul procent. Medisch onderzoek is zorgvuldig geweest. De rechtbank heeft terecht overwogen dat er geen aanleiding is voor het oordeel dat bij het vaststellen van de beperkingen van appellant onvoldoende rekening is gehouden met zijn klachten als gevolg van de psychische problematiek dan wel met de lichamelijke klachten. Op de datum in geding geen aanknopingspunten om de conclusies van de verzekeringsartsen en de op basis daarvan opgestelde FML voor onjuist te houden. Appellant is in medisch opzicht geschikt voor de aan de schatting ten grondslag gelegde functies. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 08-11-2018

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2018:3593

Zaaknummer: 15/5944 WIA

Rechters: E. Dijt

Advocaten: N.A.P. Heesterbeek en R.E.J.P.M. Rutten

RECHTSPRAAK

Zaak omtrent moord op Marianne Vaatstra. Publicatie op internet van uitlatingen die volgens eerder rechterlijk vonnis onrechtmatig zijn. Onrechtmatige beschuldigingen van chantage van de moeder van Marianne. Schending van aan de auteur opgelegde ge- en verboden om zich daarvan te onthouden. Hof oordeelt dat auteur ‘in ernst niet kon betwijfelen’ dat hij verplicht was de omstreden uitlatingen van zijn website en Facebookpagina te verwijderen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:350

Zaaknummer: 200.226.457/01

Rechters: W.H.F.M. Cortenraad, A.S. Arnold en F.J. Verbeek

Advocaten: T.J. Stapel en Y. Moszkowicz

RECHTSPRAAK

Auteur van artikelen omtrent een alternatieve theorie over de moord op Marianne Vaatstra handelt onrechtmatig jegens de moeder van Marianne, door haar herhaaldelijk te benaderen en door zowel haar dagboek als niet werkelijk door haar gedane uitspraken te gebruiken voor zijn publicaties.

Geïntimeerde is de moeder van de door X vermoorde Marianne Vaatstra. Appellant houdt er een theorie op na volgens welke in werkelijkheid niet X deze moord heeft gepleegd, maar een asielzoeker. Appellant blijft contact zoeken met geïntimeerde (ondanks dat zij hem heeft gesommeerd hiermee te stoppen) en blijft op zijn website en Facebookpagina artikelen publiceren waarin fragmenten uit het dagboek van geïntimeerde worden gebruikt en waarin onware uitspraken worden gedaan, soms namens geïntimeerde. Geïntimeerde stelt dat appellant jegens haar onrechtmatig handelt. De voorzieningenrechter in eerste aanleg heeft geïntimeerde gelijk gegeven en haar verzoeken om voorlopige voorzieningen toegewezen. Appellant heeft hoger beroep ingesteld.

Het hof overweegt als volgt. Appellant heeft het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, de auteursrechten en het recht op bescherming van de eer en goede naam van geïntimeerde geschonden. Hierdoor heeft appellant onrechtmatig gehandeld jegens geïntimeerde. De onrechtmatigheid van het aan appellant verweten handelen is eens te meer aanwezig als bij de beoordeling van dat handelen wordt betrokken hetgeen appellant volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt. In aanmerking genomen het leed dat geïntimeerde is overkomen door de moord op haar dochter en de onzekerheid over de dader daarvan, in welke onzekerheid zij meer dan twaalf jaar heeft verkeer, zijn de herhaalde ongewenste benaderingen van geïntimeerde door appellant, het zonder toestemming gebruiken van tekstfragmenten uit het dagboek van geïntimeerde in publicaties in verband met zijn theorie over de moord op Marianne en het gebruik van een 'stijlfiguur' waarin geïntimeerde ongevraagd woorden in de mond worden gelegd ter bevestiging daarvan en die het doen voorkomen alsof zij onder de druk van haar familie is bezweken, naar het oordeel van het hof kwetsend, schrijnend, leed toevoegend en getuigend van een stuitend gebrek aan respect bij appellant voor de persoon en de gevoelens van geïntimeerde. Dit maakt de

gedragingen van appellant tegenover geïntimeerde in hoge mate onbetamelijk en daarmee onrechtmatig. De grieven falen en het bestreden vonnis wordt bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:349

Zaaknummer: 200.223.841/01

Rechters: W.H.F.M. Cortenraad, A.S. Arnold en F.J. Verbeek

Advocaten: T.J. Stapel en Y. Moszkowicz

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Vervolg op PS 2018-0480. Letsel na val met scooter. Na gelasting comparitie van partijen heeft benadeelde geen nadere informatie overgelegd. Hof ziet daarom af van benoeming deskundige. Geïntimeerde heeft zodoende niet aannemelijk gemaakt dat zij als gevolg van het ongeval méér schade heeft geleden dan reeds door verzekeraar is vergoed. Afwijzing vordering. Ook geen terugbetaling voorschot aan verzekeraar (tegenvordering); bewijsaanbod onvoldoende concreet. Compensatie proceskosten.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 12-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:151

Zaaknummer: 200.187.798/01

Rechters: C.A. Joustra, M.J. van der Ven en P.M. Verbeek

Advocaten: A.H.M. van Noort en I.M.C.A. Reinders Folmer

RECHTSPRAAK

Rechtsgeldige cessie van een vordering tot betaling van immateriële schadevergoeding. Benadeelde heeft voldoende duidelijk laten blijken dat hij vergoeding van zijn immateriële schade van de aansprakelijke partij wil vorderen. Het zou dan in strijd met de strekking van artikel 6:106 lid 2 BW zijn om te oordelen dat geen sprake is van rechtsgeldige cessie van het deel van de vordering van de benadeelde dat ziet op vergoeding van immateriële schade.

De benadeelde heeft letselschade opgelopen als gevolg van een verkeersongeval waarbij hij bijrijder was. De benadeelde heeft een vordering tot betaling van immateriële schadevergoeding jegens de gemeente die de zorgplicht die op haar rustte om de verkeersveiligheid te waarborgen had geschonden. De benadeelde heeft zijn vordering op de gemeente vervolgens rechtsgeldig gecedeerd aan de WAM-verzekeraar van de bestuurder van de auto waarin hij bijrijder was. Nu staat in deze procedure tussen de gemeente en de verzekeraar de vraag centraal welk deel van de aan de benadeelde uitgekeerde schade ter titel van immateriële schade is, hetgeen van belang is (aldus de gemeente) omdat vorderingen ex artikel 6:106 lid 1 BW op grond van artikel 6:106 lid 2 BW niet voor overgang vatbaar zijn. De verzekeraar stelt zich op het standpunt dat artikel 6:106 lid 2 BW niet aan een rechtsgeldige cessie van de vordering tot immateriële schadevergoeding in de weg staat.

De rechtbank overweegt als volgt. Uit het feit dat de vergoeding die de verzekeringsmaatschappij aan de benadeelde heeft betaald gedeeltelijk bestaat uit een vergoeding voor immateriële schade, kan worden afgeleid dat de benadeelde jegens de verzekeringsmaatschappij aanspraak heeft gemaakt op vergoeding daarvan. De benadeelde heeft zijn vordering op de gemeente voor het volledige bedrag dat hij van de verzekeringsmaatschappij heeft ontvangen, aan de betreffende verzekeringsmaatschappij gecedeerd. Uit deze omstandigheden wordt afgeleid dat de benadeelde immateriële schadevergoeding (heeft) wil(len) vorderen van de gemeente en dit niet heeft laten blijken op een van de twee in artikel 6:106 lid 2 BW genoemde mogelijkheden omdat vergoeding van zijn schade eerst door de verzekeringsmaatschappij ter hand is genomen. De benadeelde heeft

voldoende duidelijk laten blijken dat hij vergoeding van zijn immateriële schade van de gemeente wil vorderen. Onder deze omstandigheden zou het in strijd met de strekking van artikel 6:106 lid 2 BW zijn om te oordelen dat geen sprake is van rechtsgeldige cessie van het deel van de vordering van de benadeelde dat ziet op vergoeding van immateriële schade. Met voorgaand oordeel is het belang dat de gemeente stelt te hebben bij wetenschap van de hoogte van het door de verzekeraar aan de benadeelde uitgekeerde bedrag ten titel van immateriële schadevergoeding weggevallen. Toch doet de rechtbank de zaak nog niet af, maar verwijst zij deze naar de rol omdat het debat op andere punten nog niet is uitgekristalliseerd.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:913

Zaaknummer: C/10/516734 / HA ZA 16-1401

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: D.D. Markvoort en M. Bouman

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid. Arbeidsongeval met pijnklachten aan linkervoet tot gevolg. Beroep op klachtplicht van artikel 6:89 BW door werkgever is ongegrond, waardoor in het midden kan blijven of deze bepaling (ook) betrekking heeft op verbintenissen uit artikel 7:658 BW. Werkgever heeft zorgplicht geschonden: waarschuwingen in veiligheidsvoorschriften en instructies met betrekking tot het werken met de ‘stapelaar’-machine niet genoegzaam. Geen opzet/bewuste roekeloosheid.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:284

Zaaknummer: 200.228.351/01

Rechters: J.W.M. Tromp, J.W. Hoekzema en M.M. Korsten-Krijnen

Advocaten: L. Bijl en R. Muurlink

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgeefster

Werkgeefster handelt niet onrechtmatig/in strijd met goed werkgeverschap door inschakelen bedrijfsrecherche en verstrekken van informatie over werknemer aan de politie vanwege strafrechtelijk onderzoek. Werkgeefster niet aansprakelijk voor schade die werknemer daardoor lijdt.

Feiten

Werknemer is vanaf 1 december 2008 werkzaam geweest als verpleegkundige in het ziekenhuis X. Bij brief van 24 december 2011 is werknemer door werkgeefster geschorst in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. Bij brief van 31 oktober 2012 heeft het Openbaar Ministerie de zaak tegen werknemer geseponeerd. Op 13 december 2012 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen werkgeefster en werknemer over de wijze waarop gewerkt kon worden aan een werkhervatting nu werknemer ten onrechte als verdachte was aangemerkt. Tussen partijen is een arbeidsconflict ontstaan. Bij beschikking van 25 juli 2014 is de arbeidsovereenkomst tussen partijen op verzoek van werkgeefster ontbonden. Werknemer heeft in eerste aanleg bij de kantonrechter gevorderd voor recht te verklaren dat werkgeefster onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld en dat werkgeefster wordt veroordeeld tot vergoeding van alle schade. Bij vonnis van 28 september 2016 heeft de rechtbank de vorderingen van werknemer afgewezen. Tegen dit oordeel keert werknemer zich in hoger beroep.

Oordeel

Het hof verwerpt het standpunt van werknemer dat inschakeling van de bedrijfsrecherche onrechtmatig is, omdat sprake was van een vermoeden van een strafbaar feit en de politie had moeten worden ingeschakeld. Er bestond geen verplichting voor werkgeefster om de politie in te schakelen, omdat het niet duidelijk was of sprake was van een strafbaar feit. Zij was gerechtigd om de bedrijfsrecherche in te schakelen teneinde duidelijkheid te krijgen over wat er in het ziekenhuis heeft plaatsgevonden. Door inschakeling van een professioneel bureau

heeft werkgeefster niet onrechtmatig jegens werknemer gehandeld. Evenmin is sprake geweest van handelen in strijd met het goed werkgeverschap. Werknemer betoogt verder dat de rechtbank, bij de beoordeling of het onderzoek door de bedrijfsrecherche onzorgvuldig is geweest, ten onrechte voorop heeft gesteld dat de politie zelfstandig de afweging maakt of een persoon als verdachte moet worden gekwalificeerd. Werknemer stelt dat het oordeel over het onderzoek door de bedrijfsrecherche onafhankelijk van het oordeel van de politie dient plaats te vinden. Het hof verwerpt deze stelling: de beoordeling van de (on)zorgvuldigheid van het onderzoek moet worden geplaatst in het kader van de door werknemer gestelde vorderingen. De vorderingen van werknemer zijn in beginsel eerst toewijsbaar als werknemer schade heeft geleden als gevolg van het handelen van werkgeefster in strijd met goed werkgeverschap of onrechtmatig handelen van haar. Het OM heeft aangegeven waarom werknemer destijds als verdachte is aangemerkt. Het is juist deze beslissing van de politie/het OM die heeft geleid tot de hier in het geding zijnde schade. Deze beslissing om iemand als verdachte aan te merken is voorbehouden aan de politie/het OM. Vaststaat dat werknemer als gevolg van het feit dat hij verdachte werd in een strafzaak schade heeft geleden en dat het werkgeefster is geweest die informatie aan de politie/het OM heeft verstrekt. De politie/het OM heeft de beschikking gekregen over de onderzoeksbevindingen van de bedrijfsrecherche en ook over de wijze waarop de fotoconfrontatie heeft plaatsgevonden. Gesteld noch gebleken is dat de door de bedrijfsrecherche opgenomen verklaringen van de betrokken patiënte een onjuiste weergave ervan betreffen. Wat overblijft, is dat de door de bedrijfsrecherche geïnitieerde fotoconfrontatie niet is uitgevoerd volgens de eisen die de politie en het OM voor het houden van een, door de politie zelf uit te voeren, fotoconfrontatie hanteren. Dit maakt de door de bedrijfsrecherche uitgevoerde fotoconfrontatie nog niet onrechtmatig jegens werknemer. Werkgeefster handelt niet onrechtmatig dan wel in strijd met goed werkgeverschap jegens werknemer en is dus ook niet aansprakelijk voor de schade die werknemer heeft geleden als gevolg van het feit dat hij vervolgens op grond van deze informatie als verdachte is aangemerkt.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 05-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:397

Zaaknummer: 200.209.048_01

Rechters: J.P. de Haan, M. Breur en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: G.P. Oberman en E. den Bos-van Berg

Wetsartikelen: 3.1.4. CAO Ziekenhuizen, 6:162 BW, 7:611 BW, 7:628 BW, 27 Sv en 16o Sv

RECHTSPRAAK

Zorgverzekeraar handelt niet onrechtmatig door het generieke besluit te nemen de als medisch-specialistische zorg gedeclareerde prestaties (revalidatiezorg) van zorgverlener Ciran niet langer volledig te vergoeden. Geen sprake van specialistische revalidatiezorg. Bij Ciran is de revalidatiearts in onvoldoende mate in het behandeltraject betrokken en is onvoldoende sprake van multidisciplinariteit. Algemeen Beroepskader (ABK 2012).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:947

Zaaknummer: C/10/467566 / HA ZA 15-35

Rechters: P.C. Santema, C. Sikkel en prof. mr. A.C. Hendriks

Advocaten: K. Mous en D. van Tilborg

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Bedrijfsongeval, schedelbreuk en deels arbeidsongeschikt. In eerder deelgeschil is reeds geoordeeld over verlies aan verdienvermogen; in zoverre afwijzing wegens gebrek aan belang. Wel oordeel over tandartskosten (gebitsschade) en smartengeld (vordering € 100.000 afgewezen i.v.m. deels herstel).

Verzoeker is in 2011 tijdens zijn werkzaamheden een bedrijfsongeval overkomen toen hij tijdens het beladen van een vrachtwagen bekneld raakte tussen een zwaar pakket en de grond, als gevolg waarvan hij diverse schedelbreuken heeft opgelopen en volledig arbeidsongeschikt is verklaard. ASR heeft aansprakelijkheid voor het ongeval erkend. In dit deelgeschil verzoekt verzoeker de rechtbank om de hoogte te bepalen van de volgende schadeposten: 1) zijn verlies aan verdienvermogen, 2) de smartengeldvergoeding en 3) zijn gebitsschade.

De rechtbank stelt vast dat in een eerder deelgeschil reeds is geoordeeld over het verlies aan verdienvermogen. Dit verzoek is toen afgewezen vanwege onvoldoende feitelijke onderbouwing. Het onderhavige verzoek van verzoeker gaat uitsluitend uit van andere bedragen en er wordt een aantal nieuwe verklaringen ingebracht. De rechtbank is van oordeel dat deze gang van zaken ongewenst is. Ten aanzien van het smartengeld, vervolgens, overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank is geraakt door het letsel van verzoeker, maar ziet geen aanleiding om het door hem verzochte bedrag van € 100.000 aan smartengeld toe te wijzen. Het aangezichtsletsel van verzoeker is met goed resultaat behandeld. Wel heeft verzoeker PTSS en andere traumagerelateerde klachten. De rechtbank ziet geen aanleiding om een hoger bedrag aan smartengeld te bepalen dan het door ASR geboden bedrag van € 25.000. Met betrekking tot de gebitsschade van verzoeker overweegt de rechtbank dat ASR de begroting als zodanig niet ter discussie heeft gesteld en dat deze dus wordt bepaald op het door verzoeker verzochte bedrag van € 15.970,28, waarvan al een deel door ASR is betaald.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 30-01-2019
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:334
Zaaknummer: C/16/470064 / HA RK 18-317
Rechters: M.E. Heinemann
Advocaten: H. Uzumcu en M.M. Klunder
Wetsartikelen: 1091bb Rv

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Eiser is in de vijver in zijn tuin gevallen, waardoor een parasiet in zijn oog is terechtgekomen, hetgeen uiteindelijk heeft geresulteerd in het verlies van dit oog. Vraag op welk vergoedingspercentage eiser aanspraak kan maken jegens ongevallenverzekeraar. Uitleg polisvoorwaarde ongevallenverzekering. Contra proferentem-regel: ondanks dat verlies van zicht zich bij één oog voordoet, dient verzekeraar het volledig verzekerd bedrag aan eiser te vergoeden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:985

Zaaknummer: C/10/545580 / HA ZA 18-202

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: G.R.A.G. Goorts en W.A.M. Rupert

Wetsartikelen: 6:238 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Benoeming psychiater ter beoordeling causaal verband tussen psychische klachten en verkeersongevallen. Omdat vaststaat dat medisch dossier informatie bevat over pre-existente psychische klachten, moet slachtoffer dossier ter beschikking stellen. In deze omstandigheden geen sprake van een ‘fishing expedition’ naar mogelijke pre-existente klachten van het slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:1079

Zaaknummer: C/09/538407 / HA ZA 17-902

Rechters: S.J. Hoekstra-van Vliet, J.L.M. Luiten en J. Brandt

Advocaten: S. Baggerman en P. Oskam

RECHTSPRAAK

Slachtoffer (passagier) van botsing tussen rallyauto's op een van de openbare weg afgesloten terrein tijdens een rallyclinic, houdt de bij de botsing betrokken bestuurders, een WAM-verzekeraar, de organisator van de clinic en zijn werkgever voor zijn (letsel)schade aansprakelijk. Verklaring voor recht dat bestuurders, verzekeraar en als organisatie aan te merken stichting hoofdelijk aansprakelijk zijn. Geen eigen schuld. Verwijzing procedure tegen werkgever naar kamer voor kantonzaken.

Het slachtoffer (passagier) van een botsing tussen rallyauto's op een van de openbare weg afgesloten terrein in Duitsland tijdens een rallyclinic voor de sponsors van een autorallyteam, houdt de bij de botsing betrokken bestuurders, een WAM-verzekeraar, de organisator van de clinic en zijn werkgever voor de schade aansprakelijk. De rechtbank verklaart voor recht dat de bestuurders, de verzekeraar en de als organisatie aan te merken stichting hoofdelijk aansprakelijk zijn. De procedure tegen de werkgever wordt naar de kamer voor kantonzaken verwezen.

Met betrekking tot de organisator wordt het volgende overwogen. Dat deelnemers aan een sport of spel van elkaar over en weer tot op zekere hoogte gedrag hebben te verwachten dat normaal gesproken onzorgvuldig is, doet niet af aan de zorgplicht van de organisator van dat spel jegens de deelnemers aan dat spel, met dien verstande dat gevaren die inherent zijn aan de recreatieve rallyclinic niet geheel weggenomen kunnen of hoeven te worden, nu daarin juist de aantrekkingskracht van de clinic is gelegen. De organisatie heeft toegelaten dat verschillende auto's tegelijkertijd de baan op gingen, in de wetenschap dat deze auto's zodanig riskant zouden gaan rijden dat de sensatie van rallyrijden op de deelnemers werd overgebracht. Dit leidde tot het voorzienbare gevaar dat deze auto's met elkaar in botsing zouden komen, met mogelijk ernstig letsel tot gevolg. Om dergelijke ongelukken zo veel mogelijk te voorkomen was, naast het enigszins verlagen van de normale wedstrijdsnelheid zoals is gebeurd, noodzakelijk dat het voor de bestuurders duidelijk was welk parcours zij over het terrein moesten rijden. De organisatie heeft er echter niet voor gezorgd dat het parcours

met pylonnen in het terrein was afgezet. Voor de bestuurders van de rallyauto's was het parcours niet waarneembaar.

Wat betreft de andere gedaagden geldt dat vanwege de sport- en spelsituatie tijdens de clinic voor hen een hogere drempel voor aansprakelijkheid heeft te gelden. Deze drempel ligt evenwel niet zo hoog als bij een echte rallywedstrijd, waarin bijzonder grote risico's (moeten) worden genomen om te winnen. Aangesloten dient te worden bij de bedoeling van de demonstratieritten zonder competitie-element, namelijk het bieden van gelegenheid aan een onervaren publiek om kennis te nemen van de organisatie en een indruk te krijgen van de sensatie van rallyrijden. Van alle gedaagden mocht daarom een zodanige zorgvuldigheid worden verwacht dat de deelnemers niet aan ernstiger gevaren zouden worden blootgesteld dan nodig was om deze sensatie te ervaren. Hierbij past het enigszins mitigeren van de snelheid, zoals was afgesproken, en ook het zo veel mogelijk vermijden van de directe nabijheid van andere auto's op de baan. De bestuurders hebben deze eenvoudige voorzorgsmaatregelen niet genomen. Daar komt nog bij dat de ervaren bestuurders, door gelijktijdig met andere auto's een demonstratierit te rijden terwijl het te volgen parcours onduidelijk was, eiser hebben blootgesteld aan een wezenlijk groter ongevalsrisico dan in deze sport- en spelsituatie passend was. De rechtbank verwerpt het eigenschuldverweer dat de bestuurders voeren en overweegt hiertoe dat eiser als passagier heeft deelgenomen aan een recreatieve introductierit om de sensatie van het rallyrijden te ervaren, maar dat daarbij niet het risico op een aanrijding met een andere rallyauto past. Niet kan daarom worden aangenomen dat eiser ook dit laatste risico heeft willen nemen. Verder is van belang dat eiser als leek deelnam aan de introductierit, dus zonder specifieke kennis van de manier waarop in een rallyautostoel gezeten behoort te worden. Dat eiser vlak voor het ongeval wellicht verkeerd in zijn stoel heeft gezeten is dan ook niet een omstandigheid die aan hem kan worden toegerekend.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:484

Zaaknummer: 325836

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen, T.P.E.E. van Groeningen en E. Horsthuis

Advocaten: W. Munten en M.T. Spronck

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek om tussentijds hoger beroep in een deelgeschilprocedure toe te staan na het aanbrengen van de dagvaarding in de bodemzaak, toegewezen. In deelgeschil heeft de rechtbank voor recht verklaard dat sprake is van een causaal verband tussen klachten (inclusief arbeidsongeschiktheid) en ongeval. Hiermee is een beslissing gegeven over de materiële rechtsverhouding tussen partijen, zoals bedoeld in artikel 1019cc lid 1 Rv.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:704

Zaaknummer: C/10/564646 / HA ZA 18-1222

Rechters: W.J. van den Bergh

Advocaten: H.A. Kragt en E. Wytéma

Wetsartikelen: 1019cc Rv

RECHTSPRAAK

X/Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) c.q. Centraal Bureau COA

Het niet aanbieden van een arbeidsovereenkomst na mededeling van sollicitant over zwangerschap is verboden onderscheid. Materiële schadevergoeding wordt gebaseerd op vermoedelijke duur van de arbeidsovereenkomst. De immateriële schade is onvoldoende onderbouwd door werknemer.

Feiten

Het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) c.q. het Centraal Bureau COA (hierna: COA) is verantwoordelijk voor de opvang en begeleiding van asielzoekers. X heeft in de periode van december 2014 tot 1 april 2015 via een uitzendbureau voor het COA gewerkt voor 28 uur per week op de locatie in Gilze en Rijen. X gaf ondersteuning aan de locatiemanager. Het COA heeft voor X een positief getuigschrift opgesteld gedateerd 3 april 2015. Op 25 mei 2015 heeft X een open sollicitatie naar het COA gestuurd voor de functie van Casemanager. Het COA heeft X vervolgens uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek. Aan het eind van het tweede sollicitatiegesprek op 8 december 2015 deelt X mee dat zij zwanger is. Op 9 december 2015 informeert het COA per e-mail naar de ervaring met X. Het antwoord van deze functionaris daarop was: 'Ze functioneerde onvoldoende en ben met haar gestopt.' Vervolgens heeft op 14 december 2015 een telefoongesprek plaatsgevonden tussen het COA en X. Daaruit werd duidelijk dat X niet zou worden aangenomen voor de functie van Casemanager. X heeft het telefoongesprek opgenomen. In dat telefoongesprek is onder meer gesproken over de afwezigheid van X vanwege de zwangerschap in relatie tot het inwerktraject. Na de bevalling neemt X contact met op met het COA. Bij e-mail van 12 augustus 2016 geeft het COA kort samengevat aan dat er op dat moment geen plaats is voor X en dat er sprake was van een personeelsstop. Vervolgens heeft X een klacht ingediend bij het College voor de Rechten voor de Mens. Het College voor de Rechten van de Mens komt tot het oordeel dat het COA jegens X verboden onderscheid heeft gemaakt op grond van geslacht. X vordert onder meer voor recht te verklaren dat het COA onrechtmatig heeft gehandeld jegens X almede veroordeling van het

COA tot het betalen van een vergoeding voor materiële en immateriële schade.

Oordeel

Uit de feiten, en met name de weergave van het door X opgenomen gesprek, volgt naar het oordeel van de kantonrechter dat het COA direct onderscheid heeft gemaakt doordat zij geen arbeidsovereenkomst met X heeft willen sluiten vanwege de zwangerschap van X, hetgeen verboden is onder de AWGB. Uit het feit dat het COA ná het tweede gesprek een interne e-mail heeft gestuurd in verband met twijfel over de geschiktheid en het opleidingsniveau van X volgt niet dat er om *die* reden geen arbeidsovereenkomst is aangeboden. Uitgaande van de niet weersproken stelling dat het gesprek voorspoedig voor X was verlopen en de door het COA gemaakte opmerking 'Dat maakt het wel anders' na mededeling van X over haar zwangerschap leidt de kantonrechter af dat X aan het einde van het gesprek als kandidaat geschikt werd geacht. Indien dat niet zo zou zijn, is immers niet te verklaren wat de zwangerschap dan 'anders' zou maken. Dat X in beginsel geschikt werd geacht voor de vacature volgt uit het feit dat haar naderhand, nadat het conflict over de afwijzing was gerezen, alsnog een dienstbetrekking is aangeboden. Het moge zo zijn dat dat in het kader van een schikking is gedaan, maar dat het COA dienstbetrekkingen aanbiedt aan personen die zij daarvoor ongeschikt acht, is naar het oordeel van de kantonrechter niet aannemelijk te achten. Bij de bepaling van de hoogte van de schade dient te worden uitgegaan van een aantal veronderstellingen, zoals de te verwachten duur van het dienstverband, indien dat X (wel) zou zijn aangeboden. Vanwege het feit dat de opleiding tot Casemanager ongeveer een half jaar duurt, acht de kantonrechter een arbeidsduur van één jaar aannemelijk voor de bepaling van de materiële schade. Het COA heeft gemotiveerd onderbouwd dat de asiolverzoeken in die tijd in aantal terugliepen, zodat niet ondenkbaar is dat het dienstverband na een jaar niet zou zijn verlengd. Voor de bepaling van de immateriële schade heeft het COA naar het oordeel van de kantonrechter terecht aangevoerd dat een onderbouwing van de psychische schade ontbreekt. De door X gestelde klachten laten zich samenvatten als een sterk psychisch onbehagen en een 'gekwetst gevoel'.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:584

Zaaknummer: 7129022 RL EXPL 18-17656

Rechters: O. van der Burg

Advocaten: A.M. van Geel en E. Versloot

Wetsartikelen: 6:97 BW, 6:106 BW en 10 AWGB

RECHTSPRAAK

Letselschade na politieoptreden. Deelgeschilprocedure over aansprakelijkheid. Of het duwen of afwerpen nog wel of niet meer als proportioneel politiegeweld is te beschouwen, hangt af van de situatie waarin de agenten moesten opereren. Beslissing vergt bewijslevering waarvoor de deelgeschilprocedure zich niet leent. Volgt afwijzing verzoek op grond van artikel 1019z Rv.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:489

Zaaknummer: C/05/337234 / HA RK 18-91 / 103 / 512

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: W. Munten en E.P. Ceulen

Wetsartikelen: 1019z Rv, 6:162 BW en 6:170 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. ProRail en gemeente niet aansprakelijk voor schade fietser als gevolg van val op spoorwegovergang (art. 6:174 BW en art. 6:162 BW).

Verzoekster is gevallen op een spoorwegovergang, doordat het wiel van haar fiets in de spoorrails is terechtgekomen. Als gevolg hiervan heeft zij een schedelbasisfractuur en hersenbloedingen opgelopen. In dit deelgeschil verzoekt verzoekster om een bepaling voor recht dat ProRail en de gemeente (hoofdelijk) aansprakelijk zijn voor de schade – primair op grond van artikel 6:174 BW, subsidiair op grond van artikel 6:162 BW.

Met betrekking tot artikel 6:174 BW overweegt de rechtbank, aan de hand van de Wilnis-criteria, als volgt. De spoorwegovergang vergt, door de hoek met de weg waaronder deze moet worden overgestoken, extra aandacht van naderende fietsers, maar de situatie is voor de gemiddeld oplettende fietser niet zo onveilig dat de spoorwegovergang gebrekkig is. Dit is te meer het geval nu op de weg die met de spoorwegovergang kruist een witte belijning is aangebracht en bovendien bij de spoorwegovergang een waarschuwbord is geplaatst. Deze tekens roepen extra oplettendheid op bij naderende fietsers. Het enkele feit dat hier vaker fietsers zijn gevallen is onvoldoende om de spoorwegovergang als gebrekkig te bestempelen. Door onoplettendheid of door een ongelukkige samenloop van omstandigheden kan dit gebeuren. De frequentie van de incidenten die hebben plaatsgevonden vóór de val van verzoekster (vijf maal in een periode van tien jaar), bij een drukke fietsroute was ook niet zo hoog, dat een ingrijpende maatregel van reconstructie van de spoorwegovergang was vereist. Volstaan kon worden met het waarschuwbord en de belijning om de fietsers op de situatie te attenderen en over de spoorwegovergang te leiden.

Met betrekking tot artikel 6:162 BW volstaat de rechtbank met de vermelding dat reeds is overwogen dat de schuine oversteek van de spoorwegovergang niet zo gevaarlijk was dat er meer veiligheidsmaatregelen waren vereist dan de gemeente heeft genomen met het plaatsen van een waarschuwbord en het aanbrengen van de belijning. Dat ProRail en/of de gemeente onrechtmatig hebben gehandeld door een gevaarlijke situatie in stand te laten, is dan ook niet aangetoond. De rechtbank komt tot de conclusie dat verzoekster een ongelukkige

val met de fiets heeft gemaakt met ernstige gevolgen voor haar. De verzoeken worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:374

Zaaknummer: C/16/467469 / HA RK 18-284

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: W. Munten, S.M.E. Roose en R.D. Lubach

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Letselschade na aanrijding. WAM-verzekeraar verlangt van slachtoffer, mede op grond van artikel 843a Rv, overlegging van (medische) informatie ten behoeve van de totstandkoming van een gezamenlijk medisch deskundigenbericht over de gevolgen van het ongeval. Verzoek wordt afgewezen.

De zoon van verweerders is betrokken geraakt bij een verkeersongeval waarbij hij tijdens het oversteken werd aangereden door een auto, als gevolg waarvan hij onder meer schedelhersenletsel en een gescheurde tong heeft opgelopen. ASR (aansprakelijkheidsverzekeraar van de automobilist) heeft aansprakelijkheid erkend voor de door het ongeval veroorzaakte schade. De zoon van verweerders had voor het ongeval (reeds) te kampen met een beperking. Na het ongeval zijn gedragsproblemen geconstateerd.

De schaderegeling is thans vastgelopen. Partijen zijn het erover eens dat voor de schadebegroting nodig is dat medisch deskundigen zich uitlaten over de gevolgen van het ongeval, maar twisten erover of thans de voor dit deskundigenonderzoek benodigde informatie voorhanden is. ASR wil kunnen beschikken over alle medisch-specialistische informatie die de huisarts van de zoon van verweerders voorhanden heeft, informatie van de kinderopvang en van de schoolarts, het dossier van het consultatiebureau en van MEE, informatie van basisscholen, medische informatie van het ziekenhuis over de val van een trap en van een bank voor het ongeval, en recente medische informatie over eventuele gedragsmatige problematiek. ASR verzoekt dan ook in dit deelgeschil de terbeschikkingstelling van deze informatie aan ASR. ASR wil over deze informatie kunnen beschikken zodat zij deze door kan geven aan de door partijen in te schakelen medisch deskundigen, omdat zij verwacht dat deze deskundigen de informatie niet uit eigen beweging zullen opvragen. Uitgangspunt is echter dat het de deskundige is, en niet de rechter of de wederpartij, die heeft te bepalen welke door partijen te verschaffen gegevens voor de uitvoering van het hem opgedragen onderzoek noodzakelijk zijn. Verweerders zijn, voor zover het medische gegevens betreft, slechts gehouden de door de deskundige verlangde gegevens ook aan de medisch adviseur van ASR te verstrekken en, nadat van het blokkeringsrecht van artikel 7:464 lid 2 aanhef en onder b BW geen gebruik is gemaakt, aan ASR zelf. Ook bij een

gezamenlijke expertise buiten rechte bestaat immers het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. De rechtbank wijst het verzoek van ASR af.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 15-01-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:488

Zaaknummer: C/05/341311 / HA RK 18-153 / 103 / 512

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: W.S. Oostveen-Kouwenhoven en S. Demirtas

Wetsartikelen: 843a Rv

RECHTSPRAAK

Vervangende toestemming traumabehandeling voor kinderen die getuige zijn geweest van ruzies tussen ouders op grond van artikel 1:265h BW afgewezen. De gecertificeerde instelling en het Landelijk Expertise Team Jeugdbescherming hebben onvoldoende onderbouwd dat een traumabehandeling voor de kinderen noodzakelijk is om ernstig gevaar voor hun gezondheid af te wenden. Nergens blijkt uit dat sprake is van een trauma; een geneeskundige verklaring ontbreekt eveneens. Conclusie: verzoek is dermate vaag dat niet is gebleken van de noodzaak voor een behandeling van een aannemelijk te achten trauma bij de kinderen. Verzoek afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 20-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:12443

Zaaknummer: C/03/257338 / JE RK 18-2547

Rechters: P.H.J. Frénay

Wetsartikelen: 1:265h BW

RECHTSPRAAK

Toewijzing van zowel verzoek als tegenverzoek tot gelasten (aanvullend) deskundigenonderzoek in zaak waarin al jaren discussie bestaat tussen gelaedeerde en aansprakelijkheidsverzekeraar over de waardering van de letselschade van gelaedeerde als gevolg van een ongeval. Onderzoek naar potentiële salariëring (verzoek gelaedeerde) en naar zakelijke kilometers die appellant reed (tegenverzoek verzekeraar).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 22-11-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:4858

Zaaknummer: 200.241.210_01

Rechters: A.P. Zweers-van Vollenhoven, S.M.A.M. Venhuizen en M. Pannevis

Advocaten: S. Baggerman en M.T. Spronck